

Sygn. akt II K 422/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Włodarczyk

Protokolant: Marzena Kwiatek

po rozpoznaniu dnia 22 sierpnia 2016 r. na posiedzeniu

sprawy U. S., c. L. i M. z d. G., ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

w okresie 20-22 maja 2016r. w K., powiatu (...), województwa (...), dokonała zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki T. (...) o wartości 870 złotych, szkodę M. S.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

orzeka:

- oskarżoną U. S. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje ją, a na podstawie 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza jej karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,
- na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22 maja 2016 roku godzina 20:10 do dnia 23 maja 2016 roku godzina 17:10 i ustala, że kara ograniczenia wolności została wykonana w wymiarze 2 (dwóch) stawek dziennych,
- na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 160 (sto sześćdziesiąt) złotych, w tym opłatę w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt II K 422/16

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. zakres uzasadnienia wyroku ograniczono do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku wydanego wobec oskarżonej U. S. oraz rozstrzygnięć zawartych w wyroku.

U. S. została uznana za winną tego, że w okresie 20-22 maja 2016r. w K., powiatu (...), województwa (...), dokonała zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki T. (...) o wartości 870 złotych, szkodę M. S., tj. czynu z art. 278 § 1 k.k.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego z art. 278 k.k. jest własność i posiadanie rzeczy. Przedmiotem czynności wykonawczej jest cudza rzecz ruchoma, co oznacza, że ma ona właściciela i jest nim osoba inna niż sprawca. Czynność sprawcza polega na zaborze. Zabór polega na wyjęciu rzeczy spod władztwa właściciela lub posiadacza i przejęciu we własne władztwo sprawcy. Stroną podmiotową kradzieży jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego, w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). O umyślności działania sprawcy świadczy chęć popełnienia czynu zabronionego.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie okoliczności popełnienia przez oskarżoną przestępstwa nie budzą wątpliwości. Oskarżona swoim zachowaniem wyczerpała znamiona czynu zabronionego z art. 278 § 1 kk.

U. S. w trakcie przesłuchania w charakterze podejrzanej w postępowaniu przygotowawczym uzgodniła z Prokuratorem wymiar kary, zgadzając się na złożenie przez Prokuratora wniosku o wydanie wobec niej wyroku skazującego w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Odnosnie wymiaru kary Sąd zważył, co następuje.

Wymierzając oskarżonej karę i środki karne za przypisany jej czyn, Sąd kierował się zasadami wymiaru kary kształtującymi system sądowego wymiaru kary, a mianowicie zasadą swobodnego uznania sędziowskiego w granicach przewidzianych w ustawie, zasadą winy, zasadą nakazującą uwzględnienie stopnia społecznej szkodliwości czynu, oraz mając na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara winna osiągnąć względem oskarżonej, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył fakt przyznania się oskarżonej do zarzucanego jej czynu. Nadto oskarżona złożyła wyjaśnienia pozwalające na dokonanie ustaleń w sprawie. Postawa oskarżonej wskazywała, iż chce ona współpracować z organami ścigania. U. S. wyraziła chęć dobrowolnego poddania się karze, co musi wpływać łagodząco na wymiar kary, utrzymanej bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Z kolei okolicznością obciążającą oskarżoną jest fakt, iż dopuściła się popełnienia przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Uznając winę oskarżonej U. S. Sąd uznał, że wniosek Prokuratora złożony w trybie art. 335 k.p.k. zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazał ją, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierzył jej proponowaną przez Prokuratora karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Należy podkreślić, że Sąd zaliczając oskarżonej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na poczet orzeczonej kary, omyłkowo wskazał, że zalicza oskarżonej okres rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet orzeczonej kary grzywny zamiast na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności. Niniejsza omyłka została sprostowana postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 7 września 2016 roku.

Określając czas trwania kary ograniczenia wolności, Sąd miał na uwadze zarówno stopień winy oskarżonej, jak również stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu. Sąd uznał, że ten okres pozwoli oskarżonej w pełni zrozumieć naganność jej zachowania. Określając wymiar czasu pracy, którą wykonywać ma oskarżona, Sąd miał na uwadze, że oskarżona jest osobą bezrobotną, co więcej sama wnioskuje o orzeczenie wobec niej kary ograniczenia wolności. Nadto w przedmiotowym przypadku kara pozbawienia wolności byłaby w ocenie Sądu karą zbyt surową.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze, że celem Sądu jest nie tylko ukaranie sprawcy przestępstwa, ale również spowodowanie, aby osoba, która popełniła czyn przestępny więcej tego nie czyniła i poprawiła swoje zachowanie. Z tych też względów Sąd uznał, że w przypadku oskarżonej, wymierzona przez Sąd kara ograniczenia wolności w pełni spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 160 złotych, w tym opłatę sądową w kwocie 120 złotych obliczoną zgodnie z ustawą o opłatach w sprawach karnych.